

ข้อเท็จจริงในคดีฮอร์โมนในเนื้อวัวโดยสรุป

ผู้ร้อง	สหรัฐอเมริกา
ผู้แก้ต่าง	สหภาพยุโรป
วันที่ฟ้องคดี	26 มกราคม ค.ศ. 1996
วันที่มีคำตัดสินของคณะพิจารณา	18 สิงหาคม ค.ศ. 1997
วันที่มีคำตัดสินขององค์การอุทธรณ์	16 มกราคม ค.ศ. 1998
วันที่มีรายงานของอนุญาโตตุลาการตาม มาตรา 21.3(c)	29 พฤษภาคม ค.ศ. 1998
วันที่มีรายงานของอนุญาโตตุลาการให้ชดเชย ค่าเสียหายตามมาตรา 22.6	12 กรกฎาคม ค.ศ. 1999

รายนามคณะพิจารณา : Mr. Thomas Cottier, Chaiman (Switzerland) ,Mr. Peter Palecka (Czech Republic) ,Mr. Jun Yokota (Japan)

รายนามคณะผู้เชี่ยวชาญที่ให้คำปรึกษา : Dr. Francois André, Laboratoire des dosages hormonaux, France Dr. Dieter Arnold, Deputy Director, Federal Institute for Health Protection of Consumers and Veterinary Medecine, Germany Dr. George Lucier,

Environmental Toxicology Programme, Institute of Environmental Health Sciences, United States Dr. Jock McLean, University of Swinburne, Pro Vice Chancellor, Division of Science, Engineering and Design, Swinburne University of Technology, Australia Dr. Len Ritter, Executive Director, Canadian Network of Toxicology Centres, University of Guelph, Canada Dr. Alan Randell of the Codex secretariat

รายนามองค์กรอุทธรณ์ : Florentino Feliciano Claus-Dieter Ehlermann Mitsuo

Matsushita

ประเด็นพิพาท คือ สหภาพยุโรปมีคำสั่งห้ามสหรัฐอเมริกานำเข้าเนื้อวัวที่เลี้ยงด้วยฮอร์โมน oestradiol 17 β , progesterone and testosterone, trenbolone acetate (TBA), zeranol และ melengestrol acetate เพื่อเร่งการเจริญเติบโต โดยอ้างว่าเป็นเพื่อความปลอดภัยเกี่ยวกับอาหาร โดยที่สหรัฐอเมริกาอ้างว่าไม่มีหลักฐานแสดงว่าเป็นอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ สหรัฐจึงฟ้องสหภาพยุโรปเป็นคดีเมื่อวันที่ 26 มกราคม ค.ศ. 1996

1. คำฟ้องของสหรัฐอเมริกา มีดังนี้

1.1 สหรัฐอเมริกาอ้างว่าสหภาพยุโรปใช้มาตรการสุขอนามัยผิดพลาดในการแสดงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์แสดงให้เห็นว่าการใช้ฮอร์โมนไม่ปลอดภัย โดยสหรัฐอเมริกากล่าวอ้างว่าภาระการพิสูจน์ตกอยู่กับสหภาพยุโรป

1.2 สหรัฐอเมริกาอ้างว่ามาตรการของสหภาพยุโรปไม่ได้ตั้งอยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานโคเด็กซ์อันเป็นมาตรฐานระหว่างประเทศ

1.3 สหรัฐอเมริกาอ้างว่ามาตรการสหภาพยุโรปไม่เข้าข่ายยกเว้นตามมาตรา 3.3 ของข้อตกลง SPS โดยสหรัฐอเมริกามีเป้าหมายที่จะยืนยันถึงสิทธิของผู้ส่งออกให้มีการขายโดย

ปราศจากการกีดกันทางการค้าที่เกิดจากมาตรการสุขอนามัยโดยไม่มีหลักการพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์

1.4 สหรัฐอเมริกาอ้างว่าสหภาพยุโรปไม่ได้ดำเนินการประเมินความเสี่ยงว่าอันตรายต่อสุขภาพมนุษย์อย่างไร

1.5 สหรัฐอเมริกาอ้างว่าสหภาพยุโรปไม่สามารถให้เหตุผลต่อการห้ามใช้ฮอร์โมนในกรณีที่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องไม่เพียงพอจึงเป็นการใช้มาตรการสุขอนามัยก่อให้เกิดความแตกต่างตามอำเภอใจหรือไม่สมเหตุสมผลหรือเป็นการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศโดยแอบแฝง

2. คำให้การของสหภาพยุโรป มีดังนี้

2.1 สหภาพยุโรปเห็นว่ารัฐสมาชิกไม่มีหน้าที่ต้องแสดงหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ในส่วนของผลกระทบจากอันตรายจากการใช้ฮอร์โมน อีกทั้งตนในฐานะประเทศผู้ออกมาตรการจะเป็นผู้ตัดสินใจเพื่อแสดงให้เห็นว่าการห้ามใช้ฮอร์โมนดังกล่าวเป็นมาตรการที่นำไปใช้เพื่อให้บรรลุถึงระดับความคุ้มครองของตน ดังนั้นเห็นว่าภาระการพิสูจน์เป็นของสหรัฐอเมริกา

2.2 สหภาพยุโรปอ้างถึงการอนุญาตให้รัฐสมาชิกสามารถเข้ามาตรการสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชที่มีผลให้ระดับความคุ้มครองสุขอนามัยหรือสุขอนามัยพืชสูงกว่าที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานมาตรฐานระหว่างประเทศ แนวทาง หรือข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้อง แต่ต้องมีความเหมาะสมและมาตรฐานโคเด็กซ์มีระดับการคุ้มครองที่ต่ำกว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับการใช้ฮอร์โมน สหภาพยุโรปจึงมีสิทธิตามมาตรา 3.3 ของข้อตกลง SPS ในอันที่จะเลือกมาตรการอื่นที่นอกเหนือไปจากโคเด็กซ์ โดยมีข้อยกเว้น 2 ประการคือ

(1) เมื่อมาตรฐานระหว่างประเทศไม่เพียงพอ ผลิตผลหรือล้ำสมัยในทางวิทยาศาสตร์

(2) ไม่ว่ากรณีใดรัฐสมาชิกมีสิทธิใช้หรือคงไว้ซึ่งมาตรการที่มีเป้าหมายเพื่อบรรลุถึงระดับการคุ้มครองที่เหมาะสม และสอดคล้องกับมาตรา 5 ของข้อตกลง SPS นี้

2.3 สหภาพยุโรปอ้างว่า มาตรการสุขอนามัยของตนในคดีนี้ถูกต้องตามมาตรา XX(b) ของข้อตกลง GATT ซึ่งไม่มีผลต่ออำนาจอธิปไตยของประเทศสมาชิกที่จะรับเอานโยบายเพื่อคุ้มครองสุขภาพของมนุษย์และสัตว์ โดยสหภาพยุโรป อ้างว่ามาตรการดังกล่าวไม่ขัดต่อ GATT

และข้อตกลง SPS เนื่องจากว่ามั่นใจในการกำหนดมาตรการนั้นแล้ว มาตรการนั้นอยู่บนพื้นฐานของหลักการทางวิทยาศาสตร์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 2.2 ของข้อตกลง SPS

2.4 สหภาพยุโรปเห็นว่าข้อตกลง SPS ตระหนักถึงสิทธิของประเทศสมาชิกที่สามารถสร้างระดับความคุ้มครองโดยกำหนดเพื่อความเหมาะสม สหภาพยุโรปอ้างว่ามาตรการสุขอนามัยดังกล่าวมีเป้าหมายที่จะบรรลุผลในระดับความคุ้มครองซึ่งมีสูงกว่าได้ถ้ามีคำแนะนำของเด็กซ์ และอ้างว่าคณะพิจารณาไม่มีความเชี่ยวชาญเพียงพอในการตัดสินเรื่องของระดับความคุ้มครองสุขอนามัยที่มีอยู่เป็นพื้นฐาน

2.5 สหภาพยุโรปอ้างว่ามาตรการของตนอยู่บนพื้นฐานหลักการระมัดระวังล่วงหน้าและอ้างว่าสหรัฐอเมริกาล้มเหลวในการแสดงภาระการพิสูจน์ที่จะแสดงว่ามาตรการของสหภาพยุโรปในเรื่องห้ามนำเข้าเนื้อวัวที่เลี้ยงด้วยฮอร์โมนเป็นการกีดกันทางการค้ามากกว่าที่สหภาพยุโรปได้กำหนดระดับความคุ้มครองสุขอนามัยในระดับที่เหมาะสม สหภาพยุโรปอ้างว่ามาตรการนั้นได้รับการปรับใช้อย่างเดียวกันในสัตว์ต่างๆ และเนื้อสัตว์ที่เลี้ยงด้วยฮอร์โมนเพื่อคุ้มครองผู้บริโภคในตลาดสหภาพยุโรป จึงไม่เป็นการเลือกปฏิบัติหรือกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ

3. คำตัดสินของคณะพิจารณา (Panel) คือ

3.1 คณะพิจารณาเห็นว่าสหภาพยุโรปคงไว้ซึ่งมาตรการสุขอนามัยโดยมิได้อยู่บนพื้นฐานของการประเมินความเสี่ยง อันแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกับความประสงค์ที่กำหนดไว้ใน 5.1 ของข้อตกลง SPS

3.2 คณะพิจารณาเห็นว่าสหภาพยุโรปก่อให้เกิดความแตกต่างอันเป็นไปตามอำเภอใจหรือไม่ถูกต้องในระดับความคุ้มครองสุขอนามัยที่เห็นว่าเหมาะสมในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน อันแสดงถึงความไม่สอดคล้องกับความประสงค์ที่กำหนดไว้ใน 5.5 ของข้อตกลง SPS

3.3 คณะพิจารณาเห็นว่าสหภาพยุโรปคงไว้ซึ่งมาตรการสุขอนามัยซึ่งไม่อยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานระหว่างประเทศที่มีอยู่โดยปราศจากความชอบธรรมภายใต้มาตรา 3.3 ของข้อตกลง SPS อันแสดงให้เห็นถึงความไม่สอดคล้องกับความประสงค์ที่กำหนดไว้ใน 3.1 ของข้อตกลง SPS

3.4 คณะพิจารณาแนะนำให้องค์กรระงับข้อพิพาทเรียกร้องให้สหภาพยุโรปนำมาตรการสุขอนามัยที่พิพาทไปใช้ในทางที่เป็นไปตามที่ข้อตกลง SPS กำหนดไว้ในเรื่องของการบังคับใช้มาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช

4. คำตัดสินขององค์กรอุทธรณ์ (Appellate Body) คือ

4.1 องค์กรอุทธรณ์เห็นด้วยกับความเห็นของคณะพิจารณาที่ว่ามาตรการของสหภาพยุโรปสะท้อนถึงระดับความคุ้มครองที่สูงกว่ามาตรฐานระหว่างประเทศ และการประเมินความเสี่ยงไม่ถูกต้องอันเป็นการขัดต่อมาตรา 3 ของข้อตกลง SPS

4.2 องค์กรอุทธรณ์มีคำตัดสินยืนตามความเห็นของคณะพิจารณาในมาตรา 5.1 ของข้อตกลง SPS ที่ว่าไม่มีความสัมพันธ์ที่มีเหตุผลระหว่างมาตรการและหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่กล่าวถึงฮอร์โมนห้าชนิด และเห็นว่าสหภาพยุโรปขาดการประเมินความเสี่ยงสำหรับฮอร์โมนทั้งหมด

4.3 องค์กรอุทธรณ์กลับคำตัดสินของคณะพิจารณาในมาตรา 5.5 โดยองค์กรอุทธรณ์พิจารณาเห็นว่า มีความแตกต่างที่แท้จริงระหว่างฮอร์โมนสังเคราะห์และฮอร์โมนตามธรรมชาติในเนื้อวัวและอาหารอื่น และที่ใช้ฮอร์โมนควบคุมเพื่อการรักษาโรค แม้ว่าองค์กรอุทธรณ์เห็นด้วยกับความแตกต่างระหว่างการห้ามใช้ฮอร์โมนในเนื้อวัวและการใช้ฮอร์โมนเพื่อเร่งการเจริญเติบโตในหมู่นั้นเป็นการกระทำตามอำเภอใจ ไม่เห็นว่าสิ่งนี้เป็นผลให้เกิดการเลือกปฏิบัติหรือเป็นการกีดกันทางการค้าโดยแอบแฝง

4.4 องค์การอุทธรณ์กลับความเห็นของคณะพิจารณาในการอธิบายในข้อตกลงSPS ในเรื่องภาระการพิสูจน์ของประเทศสมาชิกที่กำหนดมาตรการสุขอนามัย และกลับความเห็นในข้อสรุปของคณะพิจารณาที่ว่ามาตรการของสมาชิกไม่อยู่บนพื้นฐานของมาตรฐานระหว่างประเทศตามมาตรา 3.1ความเห็นสำคัญอยู่ที่ว่าประเทศสมาชิกต้องแสดงว่ามาตรการสุขอนามัยของตนสอดคล้องตามมาตรา 3.3 สรุปว่าคณะพิจารณาใช้มาตรฐานที่เหมาะสมในข้อทบทวนภายใต้ข้อตกลงSPS

4.5 องค์การอุทธรณ์มีความเห็นยืนตามข้อสรุปของคณะพิจารณาที่ว่าหลักระมัดระวังล่วงหน้าไม่อยู่เหนือถ้อยคำที่ชัดเจนตามมาตรา 5.1 และ 5.2 และ หลักระมัดระวังล่วงหน้าเป็นส่วนหนึ่งด้วย ตามมาตรา 5.7 ของข้อตกลง SPS

4.6 องค์การอุทธรณ์เห็นตามความเห็นของคณะพิจารณาที่ว่าข้อตกลง SPS โดยเฉพาะมาตรา 5.1 และมาตรา 5.5 ใช้กับมาตรการที่ออกมาก่อนมีการบังคับใช้ข้อตกลง WTO แต่ยังคงใช้บังคับได้และส่วนที่ว่ามาตรา 5.1 เป็นการใช้เฉพาะของหน้าที่ทั่วไปตาม มาตรา 2.2 ของข้อตกลง SPS และเห็นว่ามาตรา 2.2 และมาตรา 5.1 ควรอ่านด้วยกันและมาตรา 2.2 มีความหมายร่วมกันกับมาตรา 5.1

4.7 องค์การอุทธรณ์กลับความเห็นของคณะพิจารณาที่ว่าถ้อยคำที่ว่า อยู่บนพื้นฐาน ที่ใช้ในมาตรา 5.1 ของข้อตกลง SPS อันเกี่ยวกับความประสงค์เกี่ยวกับกระบวนการอย่างต่ำที่สุด ที่กำหนดไว้ในมาตรการสุขอนามัยเสนอหลักฐานที่พิจารณาเกี่ยวกับการประเมินความเสี่ยงตามปกติเมื่อกำหนดหรือคงไว้ซึ่งมาตรการนั้น

4.8 องค์การอุทธรณ์เสนอแนะให้องค์การระงับข้อพิพาทเรียกร้องให้สหภาพยุโรปนำมาตรการ SPS แก่ไขมาตรการสุขอนามัยให้เป็นไปตามรายงานขององค์การอุทธรณ์ เพื่อให้สหภาพยุโรปปฏิบัติเพื่อเป็นไปตามที่กำหนดไว้ภายใต้ข้อตกลง SPS การห้ามนำเข้าเนื้อวัวของสหภาพยุโรปขัดกับข้อตกลงSPS อยู่ 2 ประการคือ

1. บรรดาหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่มีอยู่ รวมถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแสดงให้เห็นว่าบรรดาฮอริโมนกระตุ้นการเจริญเติบโตของวัวในคดี ล้วนแต่ปลอดภัยหากใช้อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ(good practice) และ

2. สหภาพยุโรปขาดการทำการประเมินความเสี่ยงที่ระบุไว้ตามข้อตกลง SPS และได้ยอมรับว่าไม่มีหลักฐานทางวิทยาศาสตร์

ข้อเท็จจริงในส่วนการบังคับคดี

ภายหลังที่มีการตัดสินคดีแล้ว ในส่วนของการบังคับตามคำตัดสินคดีนี้ปรากฏว่า สหภาพยุโรปก็ยังคงไม่ยอมยกเลิกการห้ามนำเข้าเนื้อวัวที่มีต่อสหรัฐอเมริกาในเดือนกรกฎาคม 1999 การตอบโต้ ซึ่งถือว่าสหภาพยุโรปไม่สามารถปฏิบัติตามภายในระยะเวลาคือ วันที่ 13 พฤษภาคม 1999 สหรัฐอเมริกาจึงร้องขอให้สิทธิตอบโต้มูลค่า 202 ล้านดอลลาร์สหรัฐต่อปี นั้น ทางDSB ซึ่งเป็นองค์การระงับข้อพิพาทในองค์การการค้าโลกเห็นว่าระดับที่เหมาะสมอยู่ที่มูลค่า 116 ล้านดอลลาร์สหรัฐ จึงอนุญาตให้สหรัฐอเมริกาทำการเก็บภาษีตอบโต้(Retaliatory Measures) ถึง 100% ของ ad valorem ต่อการนำเข้าสินค้าเนื้อวัวและเนื้อหมูจากสหภาพยุโรป ซึ่งเป็นไปตามหลักการชดใช้ค่าเสียหายและการระงับข้อขัดแย้งของDSU